

INUIT ATAQATIGIIT

Inatsisartuni

UPA 2019/45

09.05.2019

Mikivisuk Thomassen

Forslag til forespørgselsdebat om hvilke fordele og ulemper vil der være, såfremt man fremover vil stille krav om at udvalgte smykkesten, der er udvundet her i landet skal være forarbejdet inden eksport.

[Medlem af Inatsisartut Peter Olsen, Inuit Ataqatigiit]

Indledningsvis ønsker vi at takke for dette forslag til forespørgselsdebat. Inuit Ataqatigiit ønsker at deltage i debatten og har følgende bemærkninger.

Vi ved at vores land har forskellige smykkestensressourcer, som er flotte og som i bearbejdet form kan sælge til gode priser. Jeg kan som eksempel nævne det årligt tilbagevendende konkurrence Ujarassiorit.

Smykkesten kan efter slibning af hjemmehørende udnyttes. Vi har folk der kan slibe sten, og hvis vi kan hjælpe dem at blive producenter, mener jeg at vi kan opnå et godt resultat.

Jeg kan som eksempel sige, at jeg – selv om jeg ingen erfaringer med slibning – har slebet en sten; det var en sten jeg fandt på vejen og selv om jeg ikke har tekniske hjælpemidler og ikke blev slibet i fuld omgang, blev den stil en smuk sten.

Jeg er overbevist om at vi kan økonomisk gevinst af dette, især når vi benytter os af folk der har erfaringer med slibning af sten. Jeg mener at vi i større grad skal tænke over, at vi i større grad kan udnytte vores ufarlige smykkestensressourcer, sammen med landets befolkning, idet disse er dem der har indgående kendskab til vores land.

Kan man eksportere rå uslebne smykkesten? Det er vigtigt at man ikke rammer købere og potentielle aftagere uheldigt, og derfor kan vi ikke komme uden om at skulle registrere eksporterede sten.

Vi kan forvente at dette vil have en positiv beskæftigelsesmæssig effekt, idet man kan forvente at landets borgere kan drive deres egne smykkestensvirksomheder. Vi kan opkvalificere vores dygtige smykkestensslibere, således at disse kan øge værdien af deres produkter.

INUIT ATAQATIGIIT

Inatsisartuni

Lad os overfor omverdenen vise at vi kan slibe smukke smykkesten over for omverdenen, vise at vi kan lave smukke produkter fra vores ressourcer.

For vi bor i et udstrakt land, hvor man på de enkelte steder kan udnytte ressourcer uden at skulle forurene naturen. Som et potentielt eksportprodukt kan jeg nævne Agat som findes i og omkring Siorapaluk og som er egnet til at blive slebet til smykkesten. Det lokale besidder viden om de sten der kan produceres i deres områder.

Hvis smykkesten fra vores land kun skal eksporteres i slebet og bearbejdet stand, er det forventeligt at vi kan få større beskæftigelsesmæssigt og økonomisk udbytte end vi gør i dag.

Med disse bemærkninger ser vi frem til debatten.